

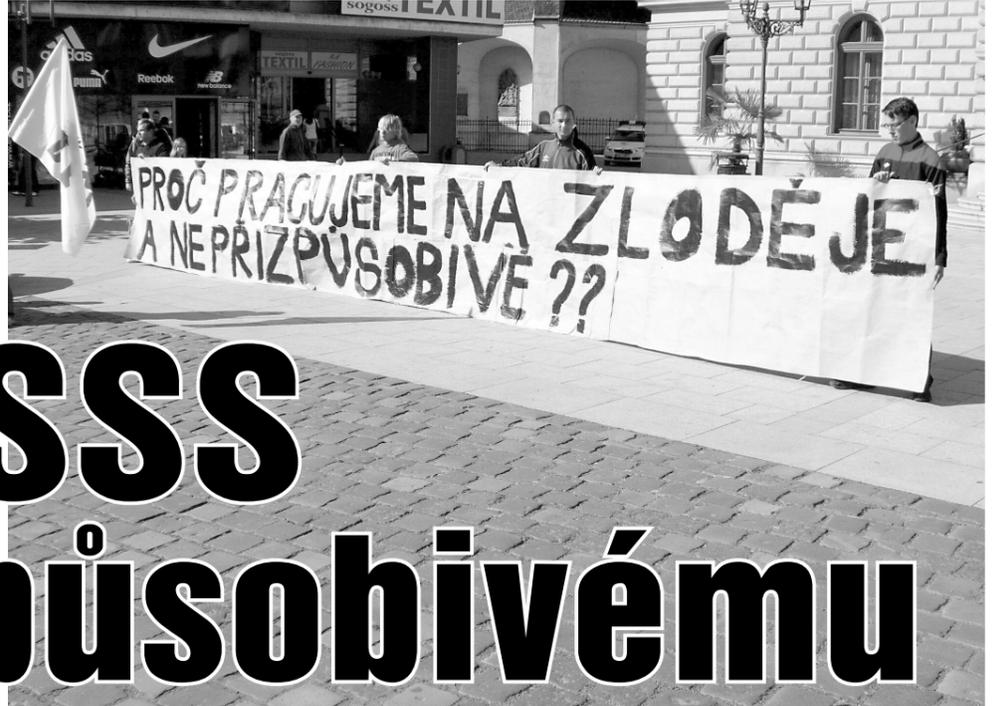
DĚLNICKÉ LISTY

Noviny Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) / WWW.DSSS.CZ

ročník X. / číslo 34 / leden – březen 2012 / zdarma

V posledních dvaceti letech dosáhla ochrana menšin v České republice naprosto absurdních rozměrů, kdy jsou nepřizpůsobiví občané postaveni do role privilegované vrstvy, která může bezpracně žít na úkor společnosti, aniž by byla nucena respektovat základní normy společného soužití nebo vyvinout alespoň náznak úsilí o vlastní obživu.

Strategie DSSS proti nepřizpůsobivému stylu života

Všechny dosavadní vlády České republiky rostoucí potíže buď ignorovaly, nebo je „řešily“ drakonickým pronásledováním svých nejhlásitějších kritiků z řad nacionalistické opozice a zvyšováním sociálních dávek pro nepřizpůsobivé. Logickým důsledkem této politiky strkání hlavy do písku bylo vypuknutí masových projevů občanské nespokojenosti v severních Čechách v letech 2008 a 2011. Na poslední z nich reagovala vláda kromě obvyklé represe, pomlouvácných kampaní a prázdného žvanění o tom, že v této problematice neexistují účinná řešení, také přijetím vlastní koncepce, která by podle jejich představ měla někdy ve vzdálené budoucnosti přinést zlepšení. Jedná se však pouze o narychlo splácaný materiál, který je ve svém důsledku diskriminační vůči řádným občanům. Nebude znamenat zlepšení, ale za cenu obrovských nákladů přinese převážně negativní dopady. Ani další politické strany si s tímto problémem nevědí rady a nabízejí pouze špatná nebo neúčinná řešení.

Proto jsme připravili vlastní alternativu, která na rozdíl od vládní koncepce prohlubování diskriminace řádných občanů měří každému člověku bez rozdílu stejným metrem výhradně podle jeho zásluh!

Kdo je nepřizpůsobivý?

Nepřizpůsobivé chování je obecně takové, které nerespektuje základní civilizační a morální normy. Abychom však mohli s tímto pojmem pracovat, musíme si stanovit jeho definici přesným a jednoduchým způsobem, aby tak měla jednoznačný a pro každého snadno pochopitelný význam.

Nepřizpůsobivý je ten práceschopný občan, který splňuje všechna následující kritéria:

1. Dlouhodobě nepracuje, ani nemá jiný legální zdroj příjmu kromě sociálních podpor, ne podniká, nepečuje o děti nebo o zdravotně han-

dicapované příbuzné, ani se nepřipravuje na budoucí profesí.

2. Jeho rodina má zápornou sociální bilanci, tj. dostala z veřejných peněz více, než tam po celý svůj život přispěla její členové.

3. Opakovaně porušuje právní řád České republiky, případně z této činnosti svých příbuzných nebo blízkých těží.

Obecně je tedy pro označení práceschopného občana za nepřizpůsobivého potřeba, aby splnil současně tři podmínky: jednak je to porušování právního řádu ČR, dále dlouhodobá absence práce a konečně pasivní sociální bilance jeho rodiny. Tato kritéria jsou poměrně náročná a pro jejich naplnění je evidentně nutné delší období nepřizpůsobivého životního stylu. Proto je vyloučena možnost, že by za nepřizpůsobivého byl prohlášen někdo, kdo pouze přišel o práci nebo jednou spáchal nějaký trestný čin či přestupek.

Pro účinnou sociální politiku a prevenci kriminality je potřeba takové osoby evidovat (například za pomoci centrálního registru přestupků a databází orgánů sociální péče). Jediné tak mohou být včas a spolehlivě identifikovány problémové lokality se zvýšeným výskytem nepřizpůsobivých a přijata efektivní opatření (např. posílení počty sociálních pracovníků a policistů) ještě předtím, než se situace vyhroutí do otevřeného konfliktu s okolím, jako se tomu stalo například v Janově nebo na Šluknovsku, které až do vypuknutí občanské nespokojenosti vláda považovala za bezproblémové lokality, kde je možné v rámci plošných škrtů rapidně snižovat stavy policistů.

Obecné zásady

Vina za existenci a rozmach nepřizpůsobivého způsobu života padá jednoznačně na dlouholetou vládní politickou linii strkání hlavy do písku a nedemokratického umlčování jejich kritiků. Masově rozbuřilý problém nepřizpůsobivosti je nutné ře-

šit především na nejvyšší politické úrovni, protože praxe jasně ukázala, že dílčí opatření v lokálním měřítku nejsou dostatečně účinná.

Za klíčové spouštěcí momenty problému nepřizpůsobivosti považujeme následující faktory:

➤ **Nepřizpůsobivý životní styl je vládou, radnicemi a úřady včetně policie a orgánů sociální péče dlouhodobě tolerován**, proto je pro nezanebatelnou část populace výrazně výhodnější životní strategií než řádný život z práce.

➤ **Nepřizpůsobiví v řadě případů požívají faktickou imunitu před zákonem** – za svoje přestupky jsou prakticky nepostižitelní, mnoho zločinů páchají mladiství a děti, jejichž trestná činnost není kvůli dnešní nesmyslné mírné legislativě dostatečně postihována.

➤ **U početné významné části populace existují „kulturní“ odlišnosti neslučitelné s řádným životem z práce**, který pro ni často znamená větší společenskou újmu než případný pobyt ve vězení.

➤ **Navzdory vysoké nezaměstnanosti mezi nekvalifikovanými občany ČR jsou pro ně vhodné pracovní pozice masově obsazovány cizinci.**

➤ **Prakticky se podařilo zlikvidovat svobodnou diskusi ve společnosti na téma nepřizpůsobivosti a imigrace** – kritici vládní politiky byli řadu let na politickou objednávku očerňováni jako rasisté, neonacisté a extremisté, řada z nich byla režimem za své názory dokonce pronásledována. Zastrášená veřejnost proto buď většinou mlčí, nebo se raději drží v mantinelech „politické korektnosti“, což výrazně oslabuje tlak na politiky, kterým současný stav vyhovuje, a zvyšuje sebevědomí nepřizpůsobivých.

Každá politika, která bude tyto příčiny ignorovat nebo popírat, je předem odsouzena k neúspěchu! Naše strategie si klade za cíl řešit problémy odstraněním těchto negativních jevů.

Proto je nutné:

➤ **Změnit dnešní přístup vlády a postavit na první místo jejího zájmu řádné občany, z jejichž práce stát žije.**

➤ **Stanovit jasná a co nejjednodušší pravidla** (princip Occamovy britvy), která bude schopen

pochopit každý, složitá pravidla vytvářejí podhouby pro korupční prostředí.

➤ **Zastavit „politickou korektnost“ a kriminalizaci opozičních politických názorů** – obnovení svobodné diskuse o problémech nepřizpůsobivosti a imigrace ve společnosti.

➤ **Poměr odměn (sociálních dávek) a trestů jasně odstupňovat a vybalancovat tak, aby každý mohl vlastním přičiněním svoji pozici zhoršit, nebo zlepšit**, u nikoho už nesmí docházet k pocitům beztestnosti.

➤ **Zahájit důslednou pracovní aktivizaci a motivaci nepřizpůsobivých.**

➤ **Motivovat firmy, aby na nízkoprahová pracovní místa vyžadující pouze nízkou nebo žádnou kvalifikaci přijímaly přednostně občany České republiky.**

Tvrzení o neexistenci jednoduchých řešení odrazejí pouze snahy o zachování a zabetonování současného netransparentního prostředí, které umožňuje na situaci parazitovat všelijakým „neziskovým“ organizacím a podnikatelským subjektům. Řešení a pravidla je naopak potřeba navrhovat především s ohledem na jejich účinnost a jednoduchost!

Všichni musí mít možnost normy pochopit a zjistit, že jsou fér a vyplatí se je dodržovat, nikoliv hledat klíčky ve složitě a nejednoznačně změti pravidel jako dosud. Řádní občané musí vědět, že se dovolají spravedlnosti. Méně slušným lidem, kteří mají většinou značné mezery ve vzdělání, je potřeba pravidla jasně vysvětlit a nekompromisně vyžadovat jejich dodržování.

Ačkoliv někomu může náš program připadat vůči nepřizpůsobivým příliš tvrdý, je třeba si uvědomit, že i pro tuto skupinu lidí by byl v případě své realizace mnohem přínosnější než současný systém, který je v jejich způsobu života podporuje. Naše opatření nabízejí nepřizpůsobivým jak lepší motivaci k řádnému životu, tak pro ně omezením dovozu cizí pracovní síly otevírají přístup k nízkoprahovým pozicím, které nevyžadují vysokou kvalifikaci.

(Pokračování na str. 4)

Je s podivem, jaké se těší ministr zahraničí Schwarzenberg oblibě u některých nevědomých občanů. Některým imponuje jeho roztočilá stařecká senilita kombinovaná s blábolí-

Schwarzenberg: Bodrý miliardář a morální autorita nebo restituční podvodník a senilní elitář?

vým projevem a nesrozumitelnou artikulací, jiní oceňují jeho často přisprostlé hospodské říkanky, někdo říká, že jako miliardář nad hrotem již nic neukradne a proto je ve funkci lepší než takový Bárta.

Že nebude děda Schwarzenberg tak svatý, tomu napomáhá už jeho objetí se symbolem české postsametové korupce – Miroslavem Kalouskem. Dědovo politické panoptikum překvapivě uspělo v posledních parlamentních volbách, kdy zoufalí občané nevěděli, koho volit. Bohužel hodit hlas do urny slepenci těchto ko-

rytářů a politických turistů (např. Vlasta Parkanová, která prchla z potápějící se lidovecké bárky nebo František Laudát, odpadlý člen Jancíkovy alcaponovské party z ODS Prahy 5) bylo pro mnoho bezradných voličů řešením. Sám děd je vzorem politického turisty chameleona. Od prezidenta Havla prošel ODA, US-DEU (kandidoval za ni), přes Havlovy Zelené až se mu podařil výťah k moci jménem TOP 09.

Jedním z hesel TOP 09 je „Nepostávat, nekoukat, makat“. V překladu to znamená následující vzkaz občanům: „Nečumte a makejte, blb-

ci, protože musíte zaplatit to, co jsme za těch 20 let rozkradli“. O tom, že Schwarzenberg s Kalouskem jsou za korytářský kapitalismus osobně zodpovědní, protože ho zakládali a rozvíjeli od roku 1990, nemůže být pochyb. Zaplatit po poctivě pracujících požaduje Schwarzenberg nejen sametově rozkradený stát, ale nedávno jako první požadoval, aby Česká republika poslala do Bruselu výpalné ve výši 90 miliard na záchranu krachujícího eura. Jinými slovy, aby Češi platili bruselským byrokratům jejich účty.

(Pokračování na str. 2)

Realita prostého občana

Sociální sféra by měla patřit mezi základní priority, neboť se jedná o člověka – občana a lidský život, který musí mít prioritní nejvyšší ze strany státu. Ovšem naši politici, kteří dohnali k sebevraždě ze zoufalství tisíce lidí, a to pod pojmem „nevyhnutelné ekonomické reformy“ dělají, že se jich to netýká s odvoláním, že občan se má sám o sebe postarat.

Dnešní realita je velmi krutá a bezcitná, ve které si 1-2 % jedinců svůj blahobyt zabezpečila na úkor neštěstí a utrpení většiny. A právě jejich hlasy se dostali do vysoké politiky. Tato většina poškozených či vědomě okrádaných se nedokáže účinně bránit, protože média, policie, soudy jsou na straně oněch 1-2 %, kteří si nástroj propagandy podmanili včetně třech pilířů státní moci (moc zákonná, výkonná, soudní). Zatímco oni rozkrádali, devastovali, ale následně přenesli na občana, tzn. zdražování a snižování životní úrovně, aby z lidí vytáhli to, co sami nakradli.

V podstatě se jedná o novou formu fašismu, extrémismu, psychopatismu. Svobodu občana potlačují politici a finanční skupiny přes zákony, které si za tímto účelem připravili a uzakonili. Chrání zvířata, rostliny, živočichy nad hodnoty „nechráněného“ člověka, o kterých veřejně mluví na náměstích předseda DSSS Bc. Tomáš Vandas. Co prožívají lidé, které ekonomické reformy dohnaly k tomu, aby si sáhli na život ze zoufalství a bezradě.

Proto musí být povinností DSSS, pakliže získá dostatek hlasů a uspěje ve volbách do zastupitelstev či parlamentu, udělat vše pro to, aby se zabránilo rozkrádání rozpočtu a našich daní. Tyto peníze se musí použít do sociální sféry. Je nemyslitelné, aby důchodci, kteří tuto republiku vybudovali, byli v úloze žebřáků a nepotřebných lidí, a aby se stáli a nemoc považovalo za zločin. Jejich zoufalství a bezradě by měla být výzvou pro mladší a střední generaci.

Právě solidarita a síla občanů musí donutit zločince, aby měli strach páchat zločiny proti lidskosti, a aby svoji politickou moc chápali jako službu národu. Musíme se bránit proti tomu, aby státní moc vědomě bránila našim ženám rodit děti nevytvářením ekonomických podmínek v protikladu s tím, že vědomě podporuje nekontrolovatelné zvyšování počtu našich nepřízřusobivých občanů, když se v této komunitě podporuje incest či mateřství mladistvých matek a výsledkem je narození retardovaných či jinak postižených dětí, kteří jsou pak dáni na starost státu. Dle trestního zákona se jedná o trestný čin, za který u nás nebyl nikdo odsouzen, protože mají svá pravidla...

Naše ústava nemůže být ká papír. Viníci, kteří poškodili a okradli náš stát (národ), musí být potrestáni včetně úhrady škody, kterou způsobili.

Proto římské přísloví „rozděl a panuj“, tj. rozdělení občanů do různých sociálních skupin (důchodci, nezaměstnaní, invalidní, bezdomovci, mladé rodiny, sa-

možitelky, odbory, učitelé, lékaři, živnostníci, úředníci apod.) za účelem ovládnutí nemá v tomto národě co dělat. Naším úkolem je občany sjednocovat a vést k vlastenectví (které se dnes nenosí), a ne rozdělovat.

To je cíl i jedna část sociálního programu DSSS.

Mgr. VÁCLAV KOMÁREK, IVETA MACHOVÁ

Ministerstvo ve službách uhlobaronů

Rok 2012 bude obdobím, kdy každý z nás pocítí dopad pseudoreform, které zasáhnou všechny vrstvy občanů. Každý týden se dozvíme, o co všechno nás vláda připraví, aby zalátala díry v rozpočtu. Nikoho nezajímá, že díry ve státní kase nezavírá nikdo z nás, ale přesto je musíme zacelit a kasu naplnit.

Naposledy to bylo rozhodnutí ministerstva průmyslu a obchodu, které chce zrušit zvláštní hornický příspěvek. Celý tento záměr jen doplňuje zvrácené tažení ministra financí Kalouska proti tzv. benefitům, které podle tohoto ministra neoprávněně pobíráme a ještě z nich nezřízeně bohatneme.

Na tento příspěvek mají nárok horníci, kteří opustili podzemí ze zdravotních důvodů a je jim vyplácen ve výši 1500 až 1900 korun. Horníci ho pobírají do 60-ti let věku anebo do odchodu do důchodu. Podle ministerstva již není pro výplatu příspěvku důvod, protože situace v hornictví se změnila, těžba není tolik intenzivní a vyplácené dávky nemají podstatný vliv na zmírnění hmotných a sociálních důvodů se změnou práce.

Je příznačné, že tento návrh by dnes obhajoval ministr za ODS Kocourek, který byl svými kumpány hozen přes palubu, když „odklonil“ 17 milionů. Tento upocený ministr sice koktavě vysvětloval, kde se vzaly miliony na účtu jeho matky, ale bezostyšně chtěl sáhnout na oprávněné peníze poctivých chlapů, kte-

ří celý život dřeli pod zemí, denně riskující život, aby pan ministr měl ve svém bytečku hezky teploučko. Tento příspěvek je malinkou splátkou společnosti za poctivou práci všech horníků, kteří díky pracovnímu prostředí ztratili své zdraví.

Zločinnost tohoto záměru je v tom, že tímto rozhodnutím se neulehčí státní kase, jak by se mohlo na první pohled zdát, ale hlavně se ušetří kontům pánů uhlobaronů. Protože tento příspěvek nevyplácí stát, ale zaměstnavatel. Takže tady máme zákon – předpis, který je namířen proti vlastním občanům, šitý na míru Bakalům a spol. Za cíl práce a důlní si pan Bakala postavil svá sídla na Šumavě a u švýcarských jezer? V čí službách pracuje ministerstvo průmyslu? Kdo ho úkoluje? Kalouskovo pimprle Nečas anebo uhelná lobby?

Je to přesně tak, jak říkáme na náměstích českých a moravských měst, že tato vláda pod vedením TOP 09 je zde z vůle uhlobaronů, nadnárodních společností, bankéřů, penzijních fondů a lobbistů s kmo-trovskými esepězetkami. Oni nepovažují republiku za stát obývanými občany, kterým musí skládat účty. Oni považují republiku za akciovou společnost a občany za zaměstnance, kteří budou dělat vše, co jim bude uloženo. Jenže! Pánové ze Strakovky, nás nemůžete propustit v tříměsíční době, když se vám nebude líbit. My tady žijeme a budeme to my, kdo bude účtovat a vystavovat propouštěcí listy.

Nastal čas k sjednocení národních sil

Kdo zvítězil v roce 1989 díky pomoci bolševické nomenklatury a dosadil do pozic Havla, Klause a Zemana, víme. Rozkradená a zruinovaná země, zdemoralizované obyvatelstvo, terorizující cikáni, rozvrácení národních tradic a nahrazení konsumním materialismem a pohanským uctíváním kultu zlatého teletele v podobě mamonu. To jsou výsledky, kterými se může po více jak dvaceti letech tato současná vládní garnitura vykázt.

Dohody, které byly umožněny před listopadem 1989 mezi částí disentu a komunisty pokračují praktickými kroky zaručující nedotknutelnost komunistických zločinců a zachování jejich ekonomického a politického vlivu. Garanty dohod z obou stran se stali Havel a Čalfa. Celkem se na celou operaci podílely desítky až stovky obětavých „revolucionářů“.

Tato skupina svým obrovským vlivem ve všech médiích přetvářajícím a překrucujícím fakta až do dnešních dnů, kdy v těchto médiích neexistuje svobodná debata, pouze ta povolena v rámci postkomunistické liberální strategie, kdy dějiny píšou vítězové, získala výsadní postavení ve společnosti. Účelovým využitím kolaborace všech v poslanecké sněmovně zastoupených stran s komunisty se tato mocenská skupina nadlouho zbavila jakéhokoliv ideového protivníka. Objeví-li se snad politická strana s pronárodním programem na uzdravení této země a obyvatel-

stva, je okamžitě v médiích špiněna, zneuctěna a je proti všem přívržencům vedeno trestné tažení. Zmanipulování obyvatelstva vede k pohlčení a štěpení národních zájmů, které oslabuje křesťanský hlas, jež by mohl být alternativou k pohanskému komunisticko-liberálnímu směru.

Nemůžeme se divit, že si komunistická nomenklatura a současný establishment natolik přirostly k srdci, že již není možné oddělení bez odstranění současného režimu. Tato symbióza, jež vychází ze stejných ideových kořenů a jež prorůstá do všech tkání společnosti a otravuje krev celého organismu, musí dříve či později skončit diktaturou.

Dnes rozeznáváme po dvaceti letech v těchto listopadových zločincích jasné obrysy mocenských center, která se dělají o kořist v podobě bilionů korun, rozkradených a vyvezených do zahraničí z podvodně zprivatizovaných majetků. Některé pronárodní síly se po prohlédnutí podvodu snaží kandidovat pod společnou kandidátkou, bez finanční podpory starých bolševických struktur jsou ovšem bez šance.

Musíme se proto vrátit na počátek, abychom byli schopni sledovat vývoj, sjednotit síly, které se tomuto režimu podvědomě a v některých případech i zcela vědomě brání. Bohužel proti přesile, která proti nám stojí, jsme takřka bez šance, i když sama se dopouští mnoha osudových chyb.

na veřejnou dopravu, náklady na ošacení, energie a spousta dalších.

Ovšem nikdy není tak zle, aby nemohlo být ještě hůř, neboť Nečas nad Čechami zuří dál a opět nás o tomto přesvědčuje. Od nového roku zdražilo prakticky vše cca o 10 %, a tentokrát i léky, hygienické potřeby a spousta dalších věcí, které těmto vlnám zdražování doposud unikaly. Rok 2012 bude pro pracující zřejmě doposud nejhorším rokem v historii naší země, protože aby to dneska člověk utáhl, musí buďto krást, dělat na černo, nebo mít hodně dobrou práci, kterou je v pohraničí takřka nemožné sehnat.

Od této vládní sedmiletky se pak odvíjí spousta dalších problémů, na které doplácí mnozí domácí podnikatelé malé a střední úrovně. Lidem, kterým

Vznik všech pronárodních subjektů je reakcí na zhoršující se politické i ekonomické klima v naší zemi. Důležité je pravdivě pojmenovat příčiny současné krize a vyzvat současnou vládnoucí sebranku k rovnému dialogu. Tyto snahy jsou ale předem blokovány pendrekovým zákonem a namísto nich dostává v médiích prostor dezinformační kolotoč obyvatelstva. Tyto snahy jsou v duchu svazáckých tradic jejich protagonistů zaměřeny pouze k odventilování lidové nespokojenosti, která se moci začíná pomalu vymykat z rukou.

Po vzrůstajících nepokojích s cikánským etnikem v našich městech, občanské nespokojenosti se současným polistopadovým režimem a procitnutí obyvatelstva si již média nemohou dovolit úplné přehlížení a zveřejnění společenských debat na toto téma.

Dalším krokem musí být přímo vstup do politické arény a zachránit to, co se ještě zachránit dá. V ní se musí setkat všichni poctiví odpůrci komunismu a polistopadových zločinců a vytvořit silnou antikomunisticko-liberální alianci. Tato „Národní akce“ musí uspět ve volbách a smést současnou vládní loutkovou garnituru. Teď je ten správný čas pro sjednocení věrohodného nacionalistického subjektu, který bude skutečnou „Národní akci“ za obnovu tradičních hodnot a morálního řádu, na kterém je založena evropsko-křesťanská civilizace, již je naše vlast přes tisíc let součástí.

Nacionalisté spojíme se pod jeden skutečný prapor, pod jednu skutečnou ideu a jeden skutečný národ.

VLASTIMIL VACH

po zaplacení nákladů na bydlení zbytek z mzdy kolem 2000 Kč, a to jim pak nemůže mít nikdo za zlé, že si jdou koupit oblečení k asijskému prodejci, který sice prodává produkty pochybné kvality, avšak za mnohdy méně, než poloviční cenu, a domácí výrobci textilu pak zavírají obchody, protože nemají zákazníky a cenově konkurovat nemohou.

Totéž v případě potravin, kdy lidé už nemohou koukat na kvalitu a kupují párky, které mají s párkem společný jen název, svačiny v práci řeší pomocí čínských polevek za tři koruny, nebo nakupují v obřích obchodních řetězcích nekvalitní potraviny plné éček, aby alespoň trochu připomínaly to, čím jsou nazývány, které jen ničí zdraví. A když člověk skončí u doktora, zase platí a platí...

Je už nejvyšší čas tuhle parazitickou sebranku, co nám tu vládne, postavit před lidový soud, a nejen jí zabavit majetky, včetně zahraničních kont, ale poslat ji i na společnost užitečné veřejné práce.

JAROSLAV DRITINA

Glosy

Jak se žije v ghettu

Nejlevnější bydlení v České republice je na sídlišti Maršov v Krupce a Janov v Litvínově. Informaci přinesl Mostecký deník. Byt 3+1 lze v těchto lokalitách pořídit za částku kolem 40 000 Kč. Důvodem je vysoká koncentrace nepřízřusobivých, především cikánů, a s tím související problémy s kriminalitou.

Slušní lidé, kteří na těchto sídlištech bydlí, jsou zoufalí. Mnozí z nich totiž nemají možnost sehnat bydlení jinde, protože za částku, kterou mohou získat z prodeje svého bytu, nezakoupí jinde ani garáž pro svůj automobil, o bytě ani nemluví. Každý den jsou proto vystaveni chování nepřízřusobivých, kteří jim dělají ze života doslova peklo.

Podobná situace je ale i na mnoha dalších místech v naší zemi. Všude tam, kde žije větší počet cikánů, klesají ceny nemovitostí a lidé se zoufale snaží o přestěhování jinde. Je to proto, že by byli rasisté? Rozhodně ne. Pouze nechtějí žít v hluku, bordelů a s obavami, že budou napadeni svými sousedy, kteří neustále vykřikují cosi o diskriminaci.

Například Varnsdorf je ukázkovým případem města, kde se lidé nechtějí smířit se současným stavem věci. V loňském roce zde proběhla řada demonstrací a nyní se připravují další. Důvodem jsou stále častější útoky některých cikánů vůči majoritě. Jen během prvního týdne letošního roku prý bylo takových incidentů několik a řešení, které slibovali politici usazení ve vysokých funkcích, je stále v nedohlednu.

LUBOŠ TRNKA

Jednotná Evropa? Nesmysl

Události na evropské politické scéně lze přirovnat ke snaze za každou cenu odvrátit konec neodvratného. Lidí států Evropské unie svolávají jeden summit za druhým a horečně jedná o nových smlouvách a pravidlech s jediným cílem: zachránit jednotnou měnu euro a tím i fungování eurozóny.

Vznikající projekt mezivládní smlouvy, který má zabránit krachu evropského jednotného snu, má však vážnou trhlínu. Jasně ne řekla Británie, ostatní státy, stojící mimo eurozónu, zatím váhají. Mezi nimi i Česká republika. Už se však objevily kritické hlasy, zejména z řad sociální demokracie, když jejich předseda Sobotka v rozhovoru pro Lidové noviny (dne 8. 12. 2011) opětovně hovořil za přijetí eura(1), což je v dané situaci, v jaké se evropská ekonomika nachází, projev naprosté ztráty racionality, neodbornosti a eurofanatismu.

Mechanismy, které nyní hodlá Brusel prosazovat ve zkrácených dluhových pastech, jsou jen posílením dozoru nad jednotlivými členskými státy. Německo – francouzský plán totiž počítá s absolutní kontrolou rozpočtů národních států a případné porušení nadiiktovaných pravidel bude tvrdě sankcionováno. A přestože se jedná o zásadní změnu fungování EU a omezení suverenity národních států (tedy zbytku toho, co jim doposud zůstalo), ratifikace se nekoná. Stačí prý jen podpis. Chápu, obava z fiaska v podobě neschválení (jako irské ne Lisabonské smlouvy) je na místě.

Podle mého názoru, pokud má Evropa přežít jako fungující ekonomický organismus, je nutné rozpustit eurozónu, vrátit se k národním měnám, přestat tisknout papírky jak na běžícím pásu a vydávat je za peníze, vrátit prostě obživu jeho pravou hodnotu. I když to bude hodně bolet, je to poád cesta, jak ze současné krize ven.

Je načase, aby si všichni zastánci jednotné Evropy uvědomili svůj omyl a pochopili, že jde o nesmysl. Jejich politický hazard nás přivedl na okraj propasti a k pádu na samé dno zbývá jen krůček. Uzářil čas pro nástup nacionalismu k ochraně nás všech. Jinou cestu nevidím.

TOMÁŠ VANDAS

Strategie DSSS proti nepřízpůsobivému stylu života

(Pokračování ze str. 1)

Jedině poctivá práce a dodržování stejných pravidel pro všechny může z dnešních nepřízpůsobivých v budoucnosti udělat řádné a respektované členy společnosti. Ničím nezasloužená privilegia, jež jim chce i nadále poskytovat vláda, nepřízpůsobivě spolehlivě potáhnou ke dnu a pouze dále prohloubí celospolečenskou averzi vůči těmto lidem!

Reforma policie, vězeňství a trestní legislativy

Policie kvůli dlouhodobě špatnému řízení a chybě nastaveným prioritám představuje neakceschopný sbor, který není schopen účinně ochránit občany před řádným kriminálním. Mnoho zločinů zejména na majetkové povahy už lidé ani nehlásí, protože ví, že jim policie stejně nepomůže. Na mnoha místech se občané kvůli nečinnosti policie dokonce bojí vycházet na ulici. Když už se někdy podaří zločince dopadnout a postavit je před soud, nežádka dostávají směšné tresty, zejména pokud jsou mladiství. Kvůli takto nastaveným poměrům vyrostla po roce 1989 celá generace mladých kriminálních, kteří za celý svůj život nepracovali ani vteřinu, často jsou drogově závislí, postrádají jakýkoliv respekt ke státním orgánům i obecně sdíleným morálním hodnotám a vězení pro

ně více než hrozbu představuje rekreační zařízení.

Aby systém začal znovu účinně chránit řádné občany, musí být provedena reforma policie, vězeňství a trestní legislativy:

➔ **Reforma policie** – zestřihání přebujelého velení, administrativy, některých celostátních útvarů (například ÚOOZ) a pořádkových oddílů ve prospěch hlídkové služby a kriminální policie v problémových oblastech se zvýšenou koncentrací zločinnosti, narkomanů nebo nepřízpůsobivých. **Policie se musí vrátit z kanceláří do ulic našich měst a začít se znovu zabývat také „drobnou“ kriminalitou a prevencí, které dnes stojí stranou jejího zájmu.**

➔ **Reforma soudnictví mládeže** – zvýšení nesmyslně nízkých trestů pro mladistvé, posunutí věkové hranice trestní odpovědnosti směrem dolů a aktivnější využívání výchovných opatření, konec anonymity mladistvých pachatelů závažných kriminálních činů, zpřísnění výchovného režimu a ostrahy v diagnostických ústavech.

➔ **Zločinci závislí na drogách či jinak duševně narušení pachatelé trestné činnosti by měli být automaticky umísťováni do detenčních ústavů**, odkud by se neměli dostat na svobodu, dokud se neprokáže, že jsou vyléčeni ze svých závislostí nebo jiných duševních poruch.

➔ **Zřízení centrálního registru přestupků** – opakovaný přestupek proti občanskému soužití nebo majetku během určité lhůty od prvního přestupku by měl být trestným činem – po stanovenou dobu by pachatelé opakovaných přestupků také ztratili nárok na výplatu sociálních dávek a mohli by být přestupkovou komisí nebo soudem na několik let vypovězeni z obce, kde nemají trvalé bydliště.

➔ **Obnovení pracovní povinnosti pro vězně** – kromě různých prací uvnitř věznic je možné pod dozorem nasadit méně nebezpečné vězně na údržbu silnic, zemědělské, stavební nebo lesní práce atd. Ti, pro které se nenajde práce, můžou vykonávat i neproduktivní zaměstnání v areálu věznic – **výkon trestu už nesmí být pro nikoho pohodovou dovolenou! Vězni bez vzdělání by se při práci měli vzdělávat v učebních oborech nabízených uvnitř věznic.**

➔ **Obnovení evidence spáchané trestné činnosti podle státní příslušnosti**, aby v rámci prevence kriminality mohly být občanům výrazně „problémových“ zemí, odkud k nám přijíždí nadprůměrné množství zločinců, zpřísněny podmínky pro vstup do České republiky.

➔ **Intenzivnější využití možnosti vyhošťování problémových cizinců, kteří porušují právní řád ČR.**

Politika zaměstnanosti

V České republice v současnosti existuje početná armáda nepracujících občanů s nízkou nebo nulovou kvalifikací. Firmy s potřebou tohoto druhu pracovní síly však raději najímají pracovníky z jiných zemí ležících většinou mimo EU. Tento trend jasně dokazuje, že u nás dochází k systémovému selhávání pracovní motivace (nejen) nepřízpůsobivých. Takový fakt je pro naši zemi velmi nepříznivý, protože každý dovezený cizinec znamená pro daňové poplatníky zvýšení nákladů na sociální podporu pro domácí nezaměstnané, kterým zabírá pracovní místo. K těm-

to penězům je navíc potřeba každoročně připočítat miliardové škody způsobené zahraničními pachateli a desítky milionů za nepojištěné cizince, které zadarmo ošetřují české nemocnice.

Zcela nelze pominout ani riziko, že kvůli špatnému nastavení imigrační politiky a sociálního systému začnou brzy zahraniční dělníci, kteří se u nás stále častěji trvale usazují, masově přejímat životní strategii nepřízpůsobivých se všemi negativními důsledky, jichž jsme dnes svědky v západní Evropě. Důvodem nekalifikované pracovní síly z cizího kulturního prostředí s sebou nese nebezpečí budoucích těžko řešitelných problémů a nepřispívá ani ke zvyšování našeho inovačního potenciálu, ani ke kvalitě života občanů ČR. Jádrem naší politiky je proto teze: „**ani jeden dovezený pracovník na místo pro nekalifikované**“.

Základní body naší politiky zaměstnanosti vůči nepřízpůsobivým:

➔ **Sociální podpora by měla být pro zdravé lidi v produktivním věku časově omezeným privilegiem využívaným pouze v odůvodněných případech.** Rozhodně by neměla být jako dnes jakýmsi přirozeným právem nepřízpůsobivých, nebo dokonce „výpalmným“ vypláceným pro to, aby neporušovali právní řád.

➔ **Každý pracující by se měl mít výrazně lépe než praceschopný člověk dlouhodobě žijící výhradně ze sociálních dávek.**

➔ **Zvýšení pracovní mobility nepřízpůsobivých** – zavedení povinnosti pro praceschopné nepřízpůsobivé přijmout jakoukoliv nekalifikovanou práci i mimo místo jejich bydliště – v rámci regionu, pokud potenciální zaměstnavatel nabídne dopravu do zaměstnání, nebo v rámci celé ČR, pokud k místu bude nabídnuto také odpovídající ubytování. Bezdůvodné odmítnutí nastoupit do přiděleného zaměstnání by pro nepřízpůsobivého automaticky znamenalo zastavení nároku na jakoukoliv sociální podporu ze strany státu.

➔ **Zvýšení pracovní mobility nepřízpůsobivých, kteří jsou kromě velkých měst soustředěni především v menších pohraničních obcích s vysokou mírou nezaměstnanosti, je podle nás zásadním předpokladem pro jejich plnohodnotné zapojení do pracovního procesu.**

Vláda místo toho chce diskriminačním způsobem uměle vytvářet pracovní místa pouze pro nepřízpůsobivé na dotovaných veřejně prospěšných pracích přímo v místě jejich bydliště, kde po vyčerpání dotací nezaměstnanost rychle dosáhne zpátky své původní úrovně.

➔ **Aktivní snaha státu o obsazování pracovních příležitostí domácími nezaměstnanými** – zpřísnění podmínek pro zaměstnávání nekalifikovaných cizinců ze zemí mimo EU a uplatňování tvrdších postihů za jejich nelegální zaměstnávání.

➔ **Zavedení postihu za sabotování pracovního procesu** – pokud kdokoli praceschopný bude sabotovat svoje zapojení do pracovního procesu, tj. tříkrat za sebou během jednoho roku bude propuštěn pro hrubé porušení pracovní kázně, přijde na určitou dobu o nárok na veškeré sociální dávky.

Cílem naší politiky zaměstnanosti není draze vytvářet dotovaná pracovní místa pro nepřízpůsobivé, jak plánuje vláda. Místo toho chceme důsledně obsadit domácími nepřízpůsobivými už objektivně existující místa určená pro nekalifikovanou pracovní sílu, která dnes zastávají především cizinci. Tím by měly být vyřešeny dva velké problémy naráz. Prvním z nich je financování nepřízpůsobivého života části obyvatel a druhým jsou negativní dopady dovozu nekalifikované pracovní síly na život celé naší společnosti.

Problematika vzdělávání

Vzdělávání je oblastí, kde diskriminační charakter vládní koncepce a její hrozba pro úroveň českého veřejného školství doslova bijí do očí. Vláda při její tvorbě vycházela z naprosto neopodstatněné víry, že se všelékem na chronické studijní neúspěchy dětí z nepřízpůsobivých rodin stane politika tzv. inkusivního vzdělávání, která bude v praxi znamenat naprostou likvidaci specializovaných škol pro méně nadané děti, jež by měly být bez ohledu na své snížené studijní předpoklady zařazeny do hlavního vzdělávacího proudu na běžných základních školách.

Výsledkem tohoto nezodpovědného experimentu bude degradace úrovně výuky na veřejných základních školách, která způsobí masový odchod dětí, jejichž rodičům bude záležet na kvalitě vzdělání, do soukromých škol nebo na víceletá gymnázia.

Oproti tomu méně nadané děti nebudou mít šanci zvládnout běžné tempo výuky na základních školách. Kvůli tomu budou opakovaně propadat a opouštět školní docházku s podstatně slabšími vědomostmi, než jaké by získaly ve zvláštní škole, kde by měly k dispozici specializované pedagogy a méně náročné tempo výuky. **Kvůli tomu výrazně klesnou jejich šance na získání navazujícího vzdělání, které dnes běžně dosahují žáci praktických škol.**

Určitou alternativou ke zrušení speciálního školství by snad mohlo být masové nasazení pedagogických asistentů, kteří by se individuálně věnovali méně nadaným žákům. Jedná se však o neúnosně náročný projekt, na který české školství není a v nejbližších letech ani nebude jak personálně, tak finančně vybaveno!

Kromě poklesu úrovně výuky na českých základních školách odmítáme také diskriminaci dětí z rodin řádných občanů, které nebudou mít nárok na žádnou z nově zaváděných podpor pro nepřízpůsobivé, jimž bude stát nově hradit všechny náklady spojené se školní docházkou jejich dětí (svačiny, náklady na cestování, pomůcky, zájmové kroužky atd.), ačkoliv přesně na tyto účely jsou určeny dávky, jež nepřízpůsobiví pobírají už dnes. Vláda tímto způsobem fakticky legitimizuje zneužívání sociálních dávek k jiným účelům!

Stejně diskriminační je také záměr vlády do kapacitně nedostačujících školek přednostně umísťovat děti nepřízpůsobivých. Aby tyto děti získaly základní civilizační návyky a dovednosti, mohla by pro ně být na školách zřízena „přípravka“, jejíž provoz by nepřízpůsobiví hradili z dávek, které pobírají už dnes.

Zapojení nepřízpůsobivých do vzdělávací soustavy lze prostřednictvím naší politiky provést i bez destrukce školství a diskriminace řádných občanů!

Základní body naší školské politiky související s problematikou nepřízpůsobivosti:

➔ **Způsob vzdělávání musí odpovídat studijním předpokladům, píli a schopnostem každého žáka, ne jeho sociálnímu nebo etnickému původu.**

➔ **Zachování specializovaného školství** – specializované školství je v našich podmínkách nejlepší cestou ke vzdělání jak pro mimořádně, tak i pro méně nadané nebo postižené děti – **víceletá gymnázia, praktické a speciální školy i specializované ústavy by navzdory vládním snahám měly zůstat zachovány!**

➔ **Obnovení autority učitelů a povzbuzení zájmu rodičů o vzdělání jejich dětí** – prosazování výchovných opatření by mělo u problémových dětí probíhat ve spolupráci pedagogů s rodiči – při odmítnutí spolupráce ze strany rodiny by měl až do zjednání nápravy trvat postih v podobě ztráty všech sociálních dávek.

➔ **Odstranění diskriminace z českého školství – rovná práva i povinnosti pro všechny bez rozdílu – žádné příspěvky diskriminující děti řádných občanů.**

➔ **Zřízení přípravek pro děti z nepřízpůsobivých rodin**, kde by existovala možnost osvojit si základní civilizační návyky a dovednosti včetně jazykových kompetencí, aniž by byla blokována nedostatkem místa ve školách. Na doporučení psychologa, sociální péče nebo pedagogické poradny by docházka mohla být pro některé děti povinná. Pokud by rodiče odmítli tyto děti do přípravy posílat, postupovalo by se vůči nim odebráním sociálních dávek do zjednání nápravy.

(Další body Strategie DSSS na www.nepripruzobivi.dsss.cz)

Kontakty

Karlovarský kraj – Jiří Froněk, tel: 777 858 015, e-mail: dsss.kv@gmail.com

Ústecký kraj – Petr Kotáb, tel: 603 206 308, e-mail: dsss-ustecko@seznam.cz

Praha – Jiří Petřivalský, tel: 605 408 413, e-mail: ds.praha@europe.com

Liberecký kraj – Jindřich Nestler, tel: 776 177 210, e-mail: nestler@jizersko.cz

Středočeský kraj – Milan Soukup, tel: 721 389 690, e-mail: milan.soukup55@seznam.cz

Jihočeský kraj – Vlastimil Vach, tel: 603 356 309, e-mail: dsss-jiznicechy@seznam.cz

Plzeňský kraj – Jiří Štěpánek, tel: 603 427 704, e-mail: stepanek-ds@seznam.cz

Pardubický kraj – David Slavík, tel: 776 226 142, e-mail: dsss.pce.kraj@seznam.cz

Královéhradecký kraj – Jaroslav Drtina, tel: 773 881 488, e-mail: info@dsss-khk.cz

Jihomoravský kraj – Simona Skoumalová, tel: 723 223 749, e-mail: info@dsss-jmk.cz

Moravskoslezský kraj – Iveta Machová, tel: 603 945 816, e-mail: ds.moravskoslezsky.kraj@seznam.cz

Olomoucký kraj – Petr Havránek, tel: 776 484 498, e-mail: dsss-olomouc@seznam.cz

Zlínský kraj – Jiří Dudák, tel: 608 613 572, e-mail: georgexiv@centrum.cz

Volební konto

Bankovní účet Dělnické strany sociální spravedlnosti je veden u GE Money Bank. Číslo účtu:

197 230 562 / 0600

Členské a sponzorské finanční příspěvky můžete zasílat složenkou typu C na adresu DSSS: PO BOX 3, 161 00 Praha 6.

Děkujeme Vám za jakoukoliv finanční pomoc.

MOUDRÁ SLOVA

„Povzbuzovat někoho, kdo je chudý, protože je líný, nedisciplinovaný, navyklý na podporu a našťvaný na každého, kdo chudý není, aby to ostatním vyčítal, a ještě ho štědrě podporovat, ve skutečnosti znamená jen udržovat ho nadále v bídě. Politická korektnost může bídu jen udržovat, nemůže z ní poskytnout cestu.“

Anthony Browne, anglický emeritní profesor

PŘIHLÁŠKA

DĚLNICKÁ STRANA

SOCIÁLNÍ SPRÁVEDLNOSTI

Příjmení:

Jméno:

Datum narození: Rodné číslo:

Adresa bydliště (včetně PSČ):

..... Telefon (e-mail):

Povolání (příp. škola):

„Přihlašuji se za člena Dělnické strany sociální spravedlnosti. Souhlasím s programovou Listinou DSSS a stanovami. Slibuji, že budu dbát o dobré jméno strany u veřejnosti.“

Datum: Podpis:

Adresa: Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS), Ciolkovského 853, 161 00 Praha 6 (info@dsss.cz)

Příloha: průkazová fotografie (maximálně 1 rok stará)